

Uchwała nr 76/2012
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z dnia 5 grudnia 2012 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej Wąsosz nr XX/126/12
z dnia 9 listopada 2012 r. zmieniającej uchwałę nr III/9/02 z dnia 13 grudnia 2002 r.
w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2012 r. poz. 1113) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu

stwierdza nieważność

następujących postanowień uchwały Rady Miejskiej Wąsosz nr XX/126/12 z dnia 9 listopada 2012 r. zmieniającej uchwałę nr III/9/02 z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości:

- 1) § 1 pkt 1,
- 2) § 1 pkt 2 w zakresie zawartych w § 2 ust. 1 zmienianej uchwały słów: „i § 1a”,
- 3) § 1 pkt 3 w zakresie § 3 ust. 2 zmienianej uchwały

— z powodu braku podstawy prawnej do ich wprowadzenia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej Wąsosz nr XX/126/12 z dnia 9 listopada 2012 r. zmieniająca uchwałę nr III/9/02 z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu 16 listopada 2012 roku.

Przedmiotową uchwałą (§ 1 pkt 1) Rada Miejska wprowadziła zmiany w uchwale nr III/9/02 z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości, polegające m.in. na dodaniu do jej treści § 1a regulującego zwolnienia z podatku od nieruchomości nowo zagospodarowanych gruntów, nowo wybudowanych budynków lub ich części i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przez podmioty spełniające warunki szczegółowo określone w uchwale. W ust. 4 dodanego § 1a postanowiono, że „Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 i 3 ustala się na poziomie 60% stawki przypisanego podatku od nieruchomości”.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, co następuje:

Rada postanawiając o wprowadzeniu „zwolnienia” z podatku od nieruchomości „na poziomie 60% stawki przypisanego podatku od nieruchomości” ustaliła ulgę podatkową bez podstawy prawnej.

Rada Gminy zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, z późn. zm.) — zwanej dalej „upol” — może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w art. 7 ust. 1 upol oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Z przepisu art. 217 Konstytucji RP wynika, że wyłączną domeną ustawy jest wprowadzanie zwolnień podmiotowych i ulg podatkowych. Władztwo podatkowe jednostek samorządu terytorialnego w sprawach podatkowych jest zatem ustawowo ograniczone do zwolnień przedmiotowych.

W doktrynie polskiego prawa podatkowego i w orzecznictwie sądowym (por. np. wyroki WSA Poznaniu z 12 grudnia 2008 r., I SA/Po 965/08, Lex nr 487391 i z 5 czerwca 2004 r., I SA/Po 153/04, OSS 2005, nr 2, poz. 60; wyrok NSA w Rzeszowie z 25 czerwca 2003 r., SA/Rz 235/03, Lex nr 82545) od dawna jest ugruntowane stanowisko, że niedopuszczalne jest utożsamianie kategorii zwolnienia podatkowego z kategorią ulgi podatkowej. W przypadku ulgi podatkowej prawodawca nie rezygnuje z opodatkowania, gdyż jego zamiarem jest tylko i wyłącznie redukcja obciążenia podatkowego, zmniejszenie rozmiarów płaconego podatku.

Ulga podatkowa występuje w formie odliczenia od podstawy opodatkowania lub podatku oraz obniżki stawki podatkowej, natomiast zwolnienie przedmiotowe jest całkowitym wyłączeniem określonego przedmiotu opodatkowania z obowiązku zapłacenia podatku. Zwolnienie przedmiotowe oznacza natomiast definitywne, ostateczne wyłączenie określonej kategorii przedmiotu opodatkowania spod obowiązku podatkowego. Zwolnienie przedmiotowe zatem, w odróżnieniu od ulgi podatkowej, nie może odnosić się do wysokości należnego podatku i stawki podatku. Rozróżnienie tych dwóch pojęć prowadzi do stwierdzenia, że rada gminy jest uprawniona do wprowadzenia ulg podatkowych tylko wówczas, gdy w danym przepisie ustawowym stanowiącym delegację dla rady gminy do podjęcia uchwały jest użyte pojęcie „ulga”. Z powyższego wynika, że z mocy art. 7 ust. 3 upol rada gminy jest uprawniona wyłącznie do wprowadzania zwolnień przedmiotowych od podatku od nieruchomości.

Wobec powyższego, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu orzekło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej Wąsosza przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Świętego Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Zastępca Przewodniczącego Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

Grażyna Kulikowska